

«Hjemmetjenesten» av TJØSVOLL. (Kun for gjennomlesning)

TJØSVOLL

«HJEMMETJENESTEN»

En monolog skrevet av

ELISABETH TJØSVOLL

«Hjemmetjenesten» av TJØSVOLL. (Kun for gjennomlesning)

HAN

Det er rart.

Hvordan vi er.

Det som en gang var våre trygge rammer, endret seg.

Tenk.

Tenk på det tomme rommet.

Det var hjemme.

Det var her vi utviklet oss mest.

Fra et lite frø.

Vi var alle omfavnet av en mørk og delvis stille kokong.

Før vi så lyset.

Nå gjør vi alt for at lyset... aldri slukner.

Vi drukner oss i «tilstedeværelse».

Kan ikke gå glipp av noe, nei.

Du må bli med på alt.

Sluke alt ned i det forbanna luftrøret.

Det er ikke et minutts stillhet lengre.

Det er faen meg alltid noe.

Noe som skjer.

Noe som du må få med deg.

Du må se,

høre,

gjøre

og oppleve.

Du må bli med,

snakke.

Du må.

Leve.

Hva vil du egentlig?

Jeg tror ikke du vil ha det sånn.

Du rømmer hjemmefra.

Fra stillheten.

Du er mørkredd,

som resten av denne saue-banden er.

Du har blitt lært at i mørket skjer det ukjente,

det skumle.

Det farlige.

Samfunnet har formet deg til å frykte det som en gang var beskrivelsen på å være hjemme.

Men du skal ikke rømme.

Ikke nå lengre, sant?!

Du skal høre på meg nå.

Å innse det resten ikke kan!

Lære at mørket er hjemme.

Ditt fuckings hjem!

Og jeg er bare her...

for å hjelpe.

Hjelpe deg til å komme deg hjem igjen. Sant! Det er ikke verre!

Vil du det? Vil du hjem?!

Svar meg for helvetes satan!!